

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2023/2271

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE

voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2023/2271 van

A., wonende in B., appellant, klager in eerste aanleg,

hierna: klager,

tegen

G., gz-psycholoog, werkzaam in H., verweester in beide instanties, hierna: de gz-psycholoog, gemachtigde:
mr. M.F. Mooibroek, advocaat te Utrecht.

1. Procesverloop

Klager heeft op 1 augustus 2022 bij het Regionaal Tuchtcollege in 's Hertogenbosch een klacht ingediend tegen de gz-psycholoog. Dat college heeft in zijn beslissing van 17 november 2023, onder nummer H2022/4624, klachtonderdeel d) gegrond verklaard, de klacht voor het overige ongegrond verklaard en de gz-psycholoog de maatregel van waarschuwing opgelegd. Klager heeft tegen die beslissing tijdig beroep ingesteld. De gz-psycholoog heeft een verweerschrift in beroep ingediend. De zaak is in beroep tegelijkertijd maar niet gevoegd met de zaken C2023/2259 en C2023/2260 behandeld op de openbare zitting van het Centraal Tuchtcollege van 28 augustus 2024. Klager en de gz-psycholoog zijn beiden verschenen. De gz psycholoog werd bijgestaan door mr. M.F. Mooibroek, voornoemd. Partijen hebben hun standpunten op de zitting verder toegelicht.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

"1. Waar gaat de zaak over?

1.1 De gz-psycholoog heeft forensisch psychologisch onderzoek bij klager verricht en daarvan een rapportage opgesteld. Klager vindt dat de gz-psycholoog haar werkzaamheden niet goed heeft uitgevoerd.

1.2 Klager verwijt de gz-psycholoog onder meer dat zij geen professionele houding richting hem heeft gehad, dat zij ondeugdelijk onderzoek heeft gedaan en een ondeugdelijk rapport heeft opgemaakt en dat zij hem onvoldoende heeft geïnformeerd over zijn rechten. Die klachtonderdelen zijn naar het oordeel van het college ongegrond.

1.3 Klager verwijt de gz-psycholoog ook dat zij het conceptrapport onbeveiligd digitaal aan hem heeft toegestuurd. Dat aspect van de klacht is gegrond. Het college legt vanwege dit onzorgvuldige handelen een waarschuwing op aan de gz-psycholoog.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift met de bijlagen I t/m XXXIII, ontvangen op 1 augustus 2022;

- het verweerschrift met de bijlagen 1 t/m 14;
- de brief van klager, ontvangen op 29 maart 2023, met de bijlagen XXXIV t/m XLIII;
- het proces-verbaal van het op 25 april 2023 gehouden mondelinge vooronderzoek;
- de brief van klager, ontvangen op 8 mei 2023;
- de brief van klager, ontvangen op 15 september 2023, met de bijlagen XLIV t/m XLVIII.

2.2 De zaak is behandeld op de openbare zitting van 6 oktober 2023. Klager en de gemachtigde van de gz-psycholoog zijn verschenen. De gz-psycholoog was afwezig met bericht van verhindering. Klager en de gemachtigde van de gz-psycholoog hebben pleitnotities aan het college en de andere partij overhandigd. Deze pleitnotities maken – voor zover voorgedragen - deel uit van het procesdossier.

3. Wat is er gebeurd?

3.1 Klager en zijn ex-partner zijn in december 2020 gescheiden. Hun twee minderjarige dochters zijn vanaf mei 2019 onder toezicht gesteld van een Gecertificeerde Instelling en vanaf juni 2021 uit huis geplaatst in een woonvoorziening van een jeugdhulpaanbieder. De ex-partner van klager zal hier “de moeder” worden genoemd.

3.2 In juni 2021 heeft de Gecertificeerde Instelling het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (hierna: NIFP) opdracht gegeven om civiel forensisch diagnostisch onderzoek te verrichten naar het gezinssysteem. De gz-psycholoog heeft in dat kader psychologisch onderzoek bij klager en de moeder verricht en daarover gerapporteerd. De gz-psycholoog heeft ook samen met twee orthopedagogen-generalist onderzoek gedaan naar de opvoedvaardigheden van klager en de moeder en daarover gerapporteerd. De orthopedagogen-generalist hebben tevens onderzoek gedaan naar de dochters.

3.3 Klager heeft het vrijgeven van het door de gz-psycholoog opgestelde conceptrapport van het forensisch psychologisch onderzoek bij klager van 17 februari 2022 (hierna: het conceptrapport) geblokkeerd. Volgens klager heeft de gz-psycholoog haar werkzaamheden niet goed verricht. Daarover heeft hij ook geklaagd bij het NIFP.

4. De klacht en de reactie van de gz-psycholoog

4.1 Klager verwijt de gz-psycholoog dat:

- a) zij als rapporteur geen professionele houding jegens hem heeft gehad;
- b) zij het blokkeringsrecht niet aan hem kenbaar heeft gemaakt;
- c) zij geen “concept” heeft vermeld in het conceptrapport wat verwarring scheidt;
- d) zij het conceptrapport op een onveilige manier digitaal aan hem heeft verzonden;
- e) zij ondeugdelijk onderzoek heeft gedaan en een ondeugdelijk rapport heeft opgemaakt;
- f) de betrouwbaarheid en validiteit van het onderzoek in twijfel moet worden getrokken;
- g) haar kennis van wet- en regelgeving als rapporteur ondermaats is;
- h) zij na het afronden van haar inzet als rapporteur nog contact heeft onderhouden met een onderzochte.
- i) Klager heeft tijdens het mondelinge vooronderzoek zijn klacht op een aantal punten aangepast dan wel ingetrokken.

4.2 De gz-psycholoog heeft het college verzocht de klacht ongegrond te verklaren dan wel bij het (gedeeltelijk) gegrond verklaren van de klacht geen maatregel op te leggen.

4.3 Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.1 Klager vermeldt in zijn klaagschrift dat de klacht “is bedoeld ter beoordeling van de diagnose gesteld door [de gz-psycholoog] of deze logisch voortvloeit uit het rapport of dat er (verwijtbare) tekortkomingen zijn in het uitvoeren van het onderzoek en opstellen van de rapportage”. Het college stelt voorop dat een klachtprocedure niet is bedoeld om een second opinion te verkrijgen. De vraag die in een klachtprocedure moet worden beantwoord is of de gz-psycholoog met haar beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsbeoefening. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de

gz-psycholoog geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden. In dit geval is de Beroepscode voor psychologen uit 2015 van het Nederlands Instituut voor Psychologen (NIP) (hierna: de NIP-beroepscode) relevant en de NIFP-richtlijn voor forensisch psychologisch onderzoek en rapportage in het strafrecht uit 2018 (hierna: de NIFP-richtlijn). Dat een zorgverlener beter anders had kunnen handelen, is in principe niet genoeg voor een tuchtrechtelijk verwijt. Verder geldt het uitgangspunt dat zorgverleners alleen tuchtrechtelijk verantwoordelijk zijn voor hun eigen handelen.

5.2 Volgens vaste rechtspraak van de tuchtcolleges moet een deskundigenrapport van een BIG-geregistreeerde zorgverlener aan de volgende eisen voldoen:

1. Het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;
2. Het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;

3. In het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;

4. Het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen;

5. De rapportage beperkt zich tot het deskundigheidsgebied van de rapporteur.

Dit volgt ook uit de artikelen 96 en 103 van de NIP-beroepscode. Het college toetst daarbij volledig of het onderzoek door de gz-psycholoog voldoende vakkundig en zorgvuldig is uitgevoerd. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage beoordeelt het college alleen of de gz-psycholoog in redelijkheid tot haar conclusie heeft kunnen komen. Dit laatste is dus een marginale beoordeling.

Klachtonderdeel a) geen professionele houding?

5.3 Klager verwijt de gz-psycholoog dat haar houding richting hem niet professioneel is geweest. Volgens klager was er sprake van een vooringenomen houding en toonzetting ten nadele van klager. De gz-psycholoog heeft dit bestreden. Ter onderbouwing heeft klager aangevoerd dat de gz-psycholoog hem er ten onrechte van heeft beschuldigd dat hij het conceptrapport na het adviesgesprek op 17 februari 2022 heeft laten liggen. Ook is hij uitgenodigd voor een startgesprek op het kantoor van de Gecertificeerde Instelling, waar hij al lang een vete mee heeft. Verder heeft het besluit om bij het referenten-onderzoek evenredigheid toe te passen voor een scheef beeld gezorgd, omdat de familie van klager veel groter is dan de familie van de moeder, en is het gesprek met de moeder van klager ten onrechte niet gebruikt bij het onderzoek.

5.4 Het college is van oordeel dat klachtonderdeel a) feitelijke grondslag mist en daarom ongegrond is. De gz-psycholoog heeft in haar e-mail aan klager van 17 februari 2022 (zie productie XIII) geschreven (alle citaten inclusief taal- en typfouten): “Je hebt mijn concept rapport laten liggen, dus bij deze.”. Na de reactie daarop van klager heeft zij geschreven: “Het lag aan mijn kant van de tafel en ik dacht

het doorgeschoven te hebben maar dat bleek dus niet zo, excuses maar het lag er dus nog.”. Hieruit blijkt dat de gz-psycholoog dit punt direct heeft rechtgezet en haar excuses heeft aangeboden. De e-mail van 28 september 2021 met de uitnodiging voor het startgesprek (zie bijlage 1 bij het verweerschrift) is verstuurd door de orthopedagogen-generalist met de gz-psycholoog in kopie. Nadat klager diezelfde dag bezwaar had gemaakt tegen de voorgestelde locatie is dit vervolgens gewijzigd in een startgesprek bij klager thuis (zie bijlage 2 bij het verweerschrift). Het besluit over het referentenonderzoek waarnaar klager verwijst (zie bijlage XIV), ziet op het onderzoek van de orthopedagogen-generalist en daarmee niet op handelen van de gz-psycholoog. Uit het conceptrapport (zie productie IX) blijkt dat de gz-psycholoog de door de moeder van klager verstrekte informatie wel bij haar onderzoek heeft betrokken. Van de gestelde onprofessionele houding is daarom niet gebleken.

Klachtonderdeel b) blokkeringsrecht niet kenbaar gemaakt?

5.5 Volgens klager heeft de gz-psycholoog zowel in het startgesprek als in het adviesgesprek nagelaten om hem op zijn blokkeringsrecht te wijzen. De gz-psycholoog heeft hier tegenin gebracht dat klager daarover in het startgesprek is geïnformeerd en dat zij klager heeft verteld dat zij het conceptrapport niet zonder zijn toestemming aan de Gecertificeerde Instelling mocht verstrekken.

5.6 Naar het oordeel van het college is ook klachtonderdeel b) ongegrond. Het staat vast dat klager bij de e-mail met de uitnodiging voor het startgesprek de brochure “Informatie voor betrokkene(n)” heeft ontvangen met informatie over psychologische rapportage in een civiele procedure, waaronder het blokkeringsrecht. Het startgesprek bij klager thuis heeft op 14 oktober 2021 plaatsgevonden. Op

20 oktober 2021 heeft klager een verklaring ondertekend (zie bijlage 5 bij het verweerschrift). Klager heeft tijdens de zitting gesteld dat hij deze alleen voor ontvangst heeft getekend. Het college verwerpt die stelling, omdat in die verklaring staat dat klager is geïnformeerd over de doelstelling en vraagstelling van het onderzoek, dat hem is uitgelegd hoe het onderzoek wordt vormgegeven en procedureel verloopt, dat hij dit kan nalezen in de ontvangen brochure en “dat hij is geïnformeerd over de geldende regeling met betrekking tot de bescherming van persoonsgegevens, de klachtenprocedure en blokkering”.

Klachtonderdeel c) geen “concept” vermeld en daardoor verwarring?

5.7 Klager verwijt de gz-psycholoog dat het conceptrapport dat zij op 17 februari 2022 per e-mail aan hem heeft toegestuurd niet is voorzien van het woord “concept” als watermerk. Volgens klager ontstaan er misverstanden als het verschil tussen een conceptversie en een definitieve versie van een rapport niet duidelijk wordt gemaakt. Volgens de gz-psycholoog heeft zij per ongeluk een versie van het conceptrapport die voor haarzelf bedoeld was aan klager toegestuurd. Dit was een eenmalige omissie.

5.8 Het staat vast dat in het conceptrapport dat de gz-psycholoog na het adviesgesprek aan klager heeft toegestuurd niet duidelijk herkenbaar is dat het om een concept ging. Het was – teneinde verwarring te voorkomen – beter geweest dat wel te doen (zoals door het aanbrengen van het watermerk “concept” wat in de NIFP-richtlijn wordt geadviseerd). In haar begeleidende e-mail heeft de gz-psycholoog wel duidelijk aangegeven dat het om het conceptrapport ging en het rapport zelf was ook niet ondertekend, zoals bij een definitieve versie het geval is. Gelet daarop moet voor klager voldoende duidelijk zijn geweest dat het om een conceptversie ging. Uit niets blijkt dat de gz-psycholoog deze versie ook aan anderen heeft verstrekt en dat daardoor verwarring is ontstaan. Klachtonderdeel c) is dus ongegrond.

Klachtonderdeel d) conceptrapport onveilig digitaal verstuurd?

5.9 Klager verwijt de gz-psycholoog dat zij het conceptrapport op een onveilige manier digitaal aan hem heeft verzonden. De gz-psycholoog heeft erkend dat zij het conceptrapport onbeveiligd (niet-versleuteld) per e-mail aan klager heeft toegestuurd en dat dat niet had mogen gebeuren.

5.10 Op grond van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) is de gz-psycholoog verplicht persoonsgegevens goed te beveiligen. Naar het oordeel van het college had de gz-psycholoog het conceptrapport met privacygevoelige informatie daarom niet onbeveiligd digitaal mogen verzenden naar klager. Het college wijst in dit verband ook op artikel 2.8 van de NIFP-richtlijn waarin geadviseerd wordt een conceptrapportage alleen via beveiligde (versleutelde) e-mail te versturen. Klachtonderdeel d) is daarom gegrond.

Klachtonderdeel e) ondeugdelijk onderzoek en ondeugdelijk rapport? en

klachtonderdeel f) betrouwbaarheid en validiteit van het onderzoek te betwijfelen?

5.11 Vanwege hun onderlinge samenhang zal het college de klachtonderdelen e) en f) samen beoordelen.

5.12 Klager heeft allerlei argumenten en voorbeelden aangevoerd waaruit volgens hem blijkt dat het door de gz-psycholoog verrichte onderzoek en de daarvan opgestelde rapportage ondeugdelijk zijn. De gz-psycholoog heeft hier gemotiveerd verweer op gevoerd.

5.13 In overweging 5.2 zijn de randvoorwaarden genoemd waaraan het onderzoek en de rapportage van de gz-psycholoog naar aanleiding van de opdracht tot het verrichten het forensisch psychologisch onderzoek bij klager moeten voldoen. Naar het oordeel van het college is daaraan voldaan. Het college zal dat hierna toelichten en daarbij de bezwaren die klager heeft aangevoerd - voor zover voor de beoordeling van belang - betrekken.

5.14 Uit het dossier en het conceptrapport blijkt dat de vraagstelling vooraf is genoteerd, helder is geformuleerd en twee onderdelen betreft, namelijk het functioneren van klager en de persoonlijkheid van klager. De verhuizing van de moeder hoefde daar niet bij te worden betrokken. De opzet van het onderzoek is van tevoren uiteengezet aan klager en daarop heeft hij akkoord gegeven. Uit het conceptrapport blijkt duidelijk dat de probleemanalyse en aanleiding voor het onderzoek zijn overgenomen uit het aanvraagformulier van de opdrachtgever en dus niet door de gz-psycholoog zijn geschreven. De beschikbare relevante stukken zijn inzichtelijk opgesomd in een lijst. Alle bronnen zijn voorgelegd aan klager en daarop heeft hij akkoord gegeven. Reacties van klager op verslagen uit het voortraject zijn door de opdrachtgever niet aan de gz-psycholoog verstrekt en waren voor dit onderzoek ook niet nodig. Als klager hierover een andere opvatting had, had het op zijn weg gelegen deze reacties in te brengen. De stukken zijn door de gz-psycholoog naar behoren samengevat. Het is steeds voldoende duidelijk over welke personen het gaat. Voor het onderzoek naar het functioneren is klager zelf uitgebreid geïnterviewd. Daarnaast zijn er diverse relevante personen geïnterviewd met inspraak en toestemming van klager. De daarvan gemaakte verslagen zijn door de informanten zelf nagelezen, hun opmerkingen zijn verwerkt en daarna goedgekeurd. De overige personen hebben hun medewerking aan het onderzoek onthouden. Dit alles wijst op een zorgvuldig verlopen proces op dit punt. Voor het onderzoek naar de persoonlijkheid van klager is gebruik gemaakt van observaties en indrukken. Verder is er een capaciteitstest (IQ-bepaling) afgenomen en zijn er persoonlijkheids-vragenlijsten ingezet, zowel op symptoomvaliditeit als op algemene persoonlijkheidseigenschappen en een uitsluiting van een autisme-spectrum stoornis. Er zijn daarmee diverse valide en betrouwbare instrumenten gehanteerd conform de

beroepsnorm. Er is teruggekoppeld naar de probleemstelling en er zijn diagnostische overwegingen opgenomen waarbij is afgesloten met een op zichzelf correcte DSM-5 classificatie. Wel merkt het college op dat de gz-psycholoog er beter aan had gedaan de DSM-5 classificatie 'narcistische persoonlijkheidsstoornis' achterwege te laten. Deze classificatie was niet nodig voor haar conclusie en zij had zich in plaats daarvan kunnen beperken tot een beschrijvende beeldvorming. Er is voorts een forensische beschouwing opgenomen, gevolgd door beantwoording van de vraagstelling van de opdrachtgever. Dat de gz-psycholoog ook observaties en indrukken heeft vermeld, zoals over de nagels van klager, is toegestaan. Conform de richtlijn is alles in compacte taal weergegeven. De gz-psycholoog heeft feedback opgevraagd bij een beroepsgeenoot en een jurist van het NIFP. De wijze waarop zij de ontvangen feedback heeft verwerkt, hoeft niet inzichtelijk te worden gemaakt.

5.15 Tijdens het adviesgesprek heeft de gz-psycholoog mondeling terugkoppeling gegeven aan klager en daarna is aan hem inzage in het conceptrapport verleend. Aan klager is ook de mogelijkheid geboden om van zijn correctierecht gebruik te maken. Het correctierecht ziet alleen op correctie van feitelijke gegevens en onjuistheden, en niet op de conclusie en het advies, op indrukken, observaties of meningen van de onderzoeker en op verslagen van verkregen informatie van derden. Reacties daarop kunnen als bijlage worden opgenomen. Klager heeft van dit recht geen gebruik gemaakt. Ook het blokkeringsrecht is aan klager verleend. Daarvan heeft hij wel gebruik gemaakt.

5.16 Het college concludeert op grond van dit alles dat het onderzoek qua proces volgens de juiste stappen is verlopen en ook voldoende vakkundig en zorgvuldig is uitgevoerd. Het conceptrapport is volgens de richtlijnen opgesteld, de onderdelen zijn voldoende uitgewerkt en de beantwoording van de vraagstelling vloeit logisch voort uit de bevindingen en overwegingen. Wat klager voor het overige nog aan bezwaren heeft aangevoerd, maakt deze conclusie niet anders. De klachtonderdelen e) en f) zijn daarom ongegrond.

Klachtonderdeel g) kennis van wet- en regelgeving als rapporteur ondermaats?

5.17 Klager heeft aangevoerd dat de gz-psycholoog er niet mee bekend was dat het conceptrapport niet onbeveiligd mocht worden verzonden en dat zij heeft gemeld dat aan (gebruikmaking van) het correctierecht een termijn van twee weken is verbonden, terwijl daarvoor geen wettelijke basis bestaat en zij hem niet in de gelegenheid heeft gesteld om van zijn correctierecht gebruik te maken. Volgens klager is de gz-psycholoog ook niet op de hoogte van de klachtenregeling en heeft zij hem niet geïnformeerd over de klachtenprocedure. De gz-psycholoog heeft dit weersproken.

5.18 Het college oordeelt dat klachtonderdeel g) ongegrond is. Het onbeveiligd verzenden van het conceptrapport was volgens de gz-psycholoog het gevolg van een eenmalige vergissing. Van het feit dat de gz-psycholoog aanvankelijk aan klager een termijn van twee weken heeft gegeven voor inzage en correctie, valt haar geen tuchtrechtelijk verwijt te maken. Klager was in de gelegenheid om extra tijd te vragen en dan alsnog van zijn correctierecht gebruik te maken. Daar heeft hij van afgezien. Klager heeft wel gebruik gemaakt van zijn blokkeringsrecht. Dit is doorbroken doordat de rechtbank klager heeft bevolen het conceptrapport in te brengen in de procedure. Hiervoor onder 5.6 is overwogen dat klager bij de e-mail met de uitnodiging voor het startgesprek op 14 oktober 2021 de brochure "Informatie voor betrokkene(n)" heeft ontvangen met informatie over psychologische rapportage in een civiele procedure. Daarin is ook informatie over de klachtenregeling opgenomen. Daarna, op 20 oktober 2021, heeft klager de verklaring ondertekend waarin onder andere is vermeld dat hij is geïnformeerd over de klachtenprocedure. Uit deze wilsverklaring en gang van zaken

mag afgeleid worden dat klager hierover is geïnformeerd.

Klachtonderdeel h) na inzet nog contact onderhouden met een onderzochte

5.19 Volgens klager heeft de gz-psycholoog na het afronden van het onderzoek nog zaakinhoudelijk contact gehad met de moeder. De gz-psycholoog heeft dit betwist.

5.20 Het college is van oordeel dat klachtonderdeel h) geen steun vindt in de feiten en daarom ongegrond is. Klager heeft toegelicht dat dit klachtonderdeel ziet op de e-mails die de gz-psycholoog op 19 juli 2022 aan de moeder heeft verzonden naar aanleiding van vragen van de moeder over de status van de rapporten (zie productie XXX). In haar reacties heeft de gz-psycholoog geschreven: “De conceptrapporten over [naam klager] en beide meisjes zijn nooit in definitieve vorm aangeleverd bij opdrachtgever. Aan [naam Gecertificeerde Instelling] is gemeld dat hiervoor nodig is dat hij zijn commentaar op de drie rapporten aanlevert maar vooral ook akkoord geeft voor indiening. Wij hebben nog niets gehoord.” en “Inderdaad kunnen alleen feitelijkheden aangepast worden. Verder nemen we uiteraard als zijn reactie alles op wat hij ervan vindt. De diagnoses en het advies zijn echter op grond van onze onderzoeken en die veranderen niet nee.” Anders dan klager stelt, volgt hieruit niet dat de gz-psycholoog inhoudelijke informatie over het onderzoek heeft gedeeld. Zij heeft alleen procedurele informatie gegeven en dat is toegestaan.

Slotsom

5.21 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat klachtonderdeel d) gegrond is en dat de andere klachtonderdelen ongegrond zijn.

Wat is een passende maatregel?

5.22 Omdat de klacht deels gegrond is, moet de vraag worden beantwoord of er een maatregel moet worden opgelegd en, zo ja, welke maatregel. De gz-psycholoog heeft geen tuchtrechtelijk verleden. Het college is van oordeel dat de gz-psycholoog onzorgvuldig heeft gehandeld door het conceptrapport onbeveiligd per e-mail aan klager te verzenden. Het gaat om privacygevoelige informatie, die gelet op de AVG conform het advies in de NIFP-richtlijn via beveiligde e-mail had moeten worden verstuurd. Tijdens de zitting is namens de gz-psycholoog aangevoerd dat zij dit incident betreurt en dat het onbeveiligd en/of per e-mail versturen niet haar vaste werkwijze is, omdat zij rapportages normaal gesproken tijdens een fysieke bespreking geeft. Om herhaling van dit handelen te voorkomen, heeft zij besloten nooit meer per e-mail een rapportage te verstrekken. Op grond hiervan is het college van oordeel dat volstaan kan worden met een waarschuwing.”

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg. Die weergave is in beroep niet of in elk geval onvoldoende bestreden.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 Klager is het niet eens met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege over de klachtonderdelen a, c, e, f, en g. Hij verzoekt het Centraal Tuchtcollege de beslissing in zoverre te vernietigen en deze klachtonderdelen alsnog gegrond te verklaren. Het beroep van klager is niet gericht tegen het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege over de klachtonderdelen b, d en h.

4.2 De gz-psycholoog heeft gemotiveerd verweer gevoerd. Zij verzoekt het Centraal Tuchtcollege om het beroep van klager te verwerpen.

4.3 Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van de in eerste aanleg geformuleerde klachten en het daarover in eerste aanleg door partijen

schriftelijk en mondeling gevoerde debat. In beroep is dit debat schriftelijk en ter zitting opnieuw gevoerd, waarbij beide partijen gebruik hebben gemaakt van een pleitnota. Klager heeft in beroep veel zaken naar voren gebracht, maar daarbij was geen sprake van nieuwe klachten. Zoals ter zitting door klager is toegelicht, heeft hij alleen bij sommige onderwerpen de bij het Regionaal Tuchtcollege al ingediende klachten nader uitgewerkt. Het Centraal Tuchtcollege kan klager hierin volgen.

4.4 De behandeling van de zaak in beroep heeft geen ander licht op de zaak geworpen. Het Centraal Tuchtcollege is het eens met de overwegingen en het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege over de klachtonderdelen a, c, e, f, en g en neemt deze overwegingen en dit oordeel integraal over. Het Regionaal Tuchtcollege is terecht tot de conclusie gekomen dat de onderzoeken en rapportages voldoen aan de eisen die volgens vaste jurisprudentie daaraan moeten worden gesteld en dat de klachtonderdelen a, c, e, f en g ongegrond zijn.

4.5 Dit betekent dat het beroep van klager wordt verworpen.

5. De beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: R. Prakke-Nieuwenhuizen, voorzitter; B.J.M.

Frederiks en

M.W. Zandbergen, leden juristen en M.A.J. Hagenaars en G.T.M. Mooren, leden
beroepsgenoten

en E.D. Boer, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 2 oktober 2024.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.